

תת"ע 119/04/14 - מדינת ישראל נגד איאד ג'עברי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים
תת"ע 119-04-14 מדינת ישראל נ' ג'עברי

בפני בעניין: כב' השופט נאיל מהנא
מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות
תעבורה י-ם

המאשימה

נגד

איאד ג'עברי ע"י ב"כ עו"ד יוני שניאור

הנאשמים

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של **נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף**, עבירה על סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א- 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), ו**שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף**, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970.
2. על פי המתואר בכתב האישום, בו הודה הנאשם, ביום 17.03.14 בסמוך לשעה 12:20 נתפס הנאשם נוהג ברכב וזאת על אף שרישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2011. באותן הנסיבות נהג הנאשם ברכב מבלי שהיתה על שימוש פוליסת ביטוח בת תוקף.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל לתקופה שלא תפחת מ- 3 חודשים, מאסר על תנאי 3 חודשים למשך 3 שנים, פסילה, פסילה על תנאי וקנס.
4. ב"כ המאשימה הדגיש כי הנאשם לא חידש את רישיון הנהיגה עד למועד זה. עוד הדגיש ב"כ המאשימה כי לחובתו של הנאשם 12 הרשעות קודמות ביניהן 2 עבירות דומות ואף ריצה בעברו עונש מאסר בגין עבירה דומה. לטענת ב"כ המאשימה לאור עברו של הנאשם יש להחמיר בעונשו.
5. ב"כ הנאשם ביקשה להימנע מעונש מאסר בפועל, והדגישה כי אי חידוש רישיון הנהיגה של הנאשם נובע מחובותיו הרבים לרשות ההוצאה לפועל ולא כתוצאה מעבירות תעבורה. עוד ציינה ב"כ הנאשם כי חלק מהחובות הינם של אביו של הנאשם אשר היה חולה במחלת הסרטן ונפטר לפני מספר שנים, ועתה הנאשם נאלץ להתמודד עם חובותיו ואף לשאת בנטל כלכלת משפחתו. כיום, הנאשם מנסה להגיע להסדר בתיקי ההוצל"פ אולם הדבר דורש זמן רב וזו הסיבה שאינו מצליח כיום לתקן את המחדל ולבטל את

עמוד 1

ההגבלה על רישיון הנהיגה שלו.

השלבים בגזירת הדין

6. תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קובע בחינה בת שלושה שלבים שעל בית המשפט לבצע בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי. בשלב זה על בית משפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, על בית משפט לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, זאת בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

חומרת העבירות אותן ביצע הנאשם ומתחם הענישה

7. עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה הינה עבירה חמורה הטומנת בחובה סיכונים רבים ונמצאת ברף הגבוה של עבירות התעבורה.

8. יש בעבירה זו לא רק דופי פלילי אלא גם דופי מוסרי כפול. כך תיאר בית המשפט העליון את העבירה הנ"ל:

"עבירות נהיגה בפסילה, ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור" (ראה: רע"פ 665/11 **עלה אבו עמאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.01.11)).**

9. אציין כי עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה, מצדיקה הטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, גם אם מדובר בעבירה ראשונה (ראה: ע"פ (י-ם) 2748/08 **שוויקי נ' מדינת ישראל**).

10. מתחם הענישה בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה נע בין מאסר על תנאי למאסר של מספר חודשים. אולם, מתחם הענישה המקובל למי שנוהג פעם שניה ויותר ללא רישיון נהיגה הוא מאסר בפועל שנע בין מספר ימים לבין מאסר של מספר חודשים.

11. בנוסף, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה מנויה על התוספת הראשונה לפקודת התעבורה ועל כן קיים בצידה עונש פסילת רישיון לתקופה מינימאלית של 3 חודשים, כאמור בסעיף 138(1) לפקודת התעבורה.

מהו העונש הראוי במקרה שלפנינו

12. במקרה דנן, על אף שרישיון הנהיגה של הנאשם פקע בשנת 2011 הוא נתפס נוהג ברכב מספר חודשים לאחר מכן, לאחר שחלפו פחות מ-6 חודשים, ופעם נוספת בגין עבירה נשוא כתב אישום זה

לאחר שחלפו מעל 3 שנים. מדובר בפקיעת רישיון לתקופה ארוכה וכמוה כמי שאין בידו רישיון נהיגה. בנוסף, לנאשם שתי עבירות נוספות של נהיגה ללא רישיון נהיגה האחת בשנת 2006 והשניה בשנת 2007 בגינה ריצה 9 ימי מאסר בפועל.

13. מעיון בגיליון הרשעותיו של הנאשם עולה כי לנאשם רישיון נהיגה משנת 2009 וצבר לחובתו 12 הרשעות קודמות.
14. ער אני לעובדה כי כפי שטענה ב"כ הנאשם, אי חידוש רישיון נהיגתו נובע מחובות רבים לרשות ההוצאה לפועל שלטענת ב"כ הנאשם הצטברו עקב נסיבות חייו הקשות והמצערות של הנאשם ומות אביו. יחד עם זאת, לא מצאתי בנימוק זה כדי להקל עם הנאשם.
15. בית המשפט יגזור את העונש המתאם לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם (סעיף 40 לא לחוק העונשין).
16. בנסיבות אלה, הגעתי למסקנה כי אין מנוס אלא מלהורות על מאסר של הנאשם אולם, בנסיבות העניין אין מניעה שתקופת המאסר שתוטל על הנאשם תרוצה בדרך של עבודות שירות.

גזר הדין

על כן אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. לפסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים. הפסילה תחל מהיום ללא צורך בהפקדה.
- ב. לפסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- ג. אני מורה על מאסרו של הנאשם למשך 45 ימים. המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 24.03.15 בשעה 08:00 לצורך קליטה בהצבה במשרדי הממונה על עבודות השירות, במפקדת מחוז דרום, באר שבע.
- ד. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 10(א) ו/או 67 לפקודת התעבורה, שעניינם נהיגה ללא רישיון נהיגה ו/או בפסילה.
- ה. בשל יתר רכיבי הענישה שהוטלו על הנאשם ומצבו הכלכלי לא מצאתי להטיל קנס כספי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט שבט תשע"ה, 08 פברואר 2015, במעמד הנוכחים.